

predării istoriei în liceu din perspectiva multidisciplinară, etc. A colaborat, de asemenea, la elaborarea a numeroase programe de istorie, pentru învățământul gimnazial și liceal, diafilme, diapozitive și filme didactice. Deosebit de valoroase sînt și bibliografiile privind metoda predării istoriei, publicate de Constantin Dinu, care sînt foarte utile profesorilor de istorie.

ION GH. ȘENDRULESCU

ACHIM POPESCU

În ziua de 28 septembrie 1980 a încetat din viață lectorul univ. dr. Achim Popescu, membru al Societății de științe istorice din Republica Socialistă România. Prin dispariția sa, Facultatea de istorie și filozofie a Universității din București a pierdut pe unul din cei mai străluciți dascăli ai săi în domeniul istoriei universale a antichității și pe unul din puținii specialiști în egiptologie din patria noastră.

Născut la 13 decembrie 1927, într-o familie de țărani din Păușești Măglași, jud. Vîlcea, Achim Popescu a cunoscut de mic copil greutățile vieții, pe care a căutat să le înfrunte cu bărbăție. După ce a absolvit școala primară în satul său natal (1939), a urmat cursurile secundare în orașul Rîmniceu Vîlcea (1940—1948), studii pe care și le-a continuat apoi ca un strălucit student al Facultății de istorie din București (1948—1951). Ca student, impresionîndu-și dascălii, prin puterea sa de asimilare a cunoștințelor istorice, el a fost incadrat chiar din ultimul an de studii ca cercetător la Institutul de Arheologie al Academiei Republicii Socialiste România. Cu acest prilej își face debutul în arheologie, lucrînd timp de mai mulți ani pe unele șantiere din Moldova, de la *Hăbășești* și *Traian*, conduse de profesorii Vladimir și Hortensia Dumitrescu de la care a învățat exigența și seriozitatea în munca de cercetare științifică.

Calitățile sale profesionale și morale deosebite aveau să-l impună tot mai mult atenției, ceea ce a făcut ca, după absolvirea facultății, să fie numit asistent la catedra de istorie universală veche. În această calitate se remarcă repede prin erudiția și retorica sa. Paralel cu activitatea didactică, Achim Popescu și-a continuat cercetările, publicînd mai multe studii, articole și recenzii în diferite reviste de specialitate. Din prima categorie merită a fi menționate cele privitoare la *Raporturile dintre regatul celtic din Tylis și coloniile grecești de pe țărmul apusean al Mării Negre* („Analele Universității București”, seria istorie, nr. 5, 1956, p. 25—44), precum și contribuțiile sale pretioase, însumînd circa 50 de articole de specialitate, la elaborarea Dicționarului Enciclopedic Român, vol. I, Editura politică, București, 1962. Lui Achim Popescu îi aparține și excelenta traducere a lucrării lui J. Aubyer, *„Viața cotidiană în India antică*, Editura științifică, București, 1976 și nu trebuie uitat

nici articolul : *Comoara din Valea Regilor*, apărut în „Magazin istoric“, nr. 6, 1968, p. 52—57.

Pasionat al istoriei antice universale încă de pe vremea cind își făcea studiile universitare, Achim Popescu simțea de pe atunci o chemare deosebită pentru egiptologie. Însușindu-și perfect limba arabă în mai puțin de 8 luni de zile, în anul 1960, el a fost admis ca bursier și trimis la specializare la Universitatea din Cairo. Trei ani mai târziu, la 15 iulie 1963, pentru meritele sale remarcabile, Facultatea de litere a Universității din Cairo îi înmîna lui Achim Popescu un certificat de „*magister ès lettres*“.

În Egipt, profesorul Achim Popescu a studiat cu o rivnă rar întîlnită, timp de mai mulți ani, în arhivele și bibliotecile din Cairo și din alte centre universitare ale Orientului, pentru a descifra tainele hieroglifelor antice. Contribuțiile sale în domeniul egiptologiei au determinat *Consiliul Științific* de specialitate să-l aleagă, în ședința din 14 martie 1967, în calitate de membru al *Societății Egiptene de Papyrologie*.

Îndurînd tot felul de privațiuni și greutăți, la mii de km departe de țară și de familie, Achim Popescu a reușit să obțină titlul de doctor în egiptologie al Universității din Cairo, în fața unor savanți de talie mondială, cu o teză tipărită în limba franceză, intitulată : *Les réformes légales de Bocchoris* (532 pag. + 103 planșe). Succesul său a fost atît de răsunător, încît un ziar de mare circulație care apărea la Cairo „*Le Progrès Egyptien*“, în nr. 164 din 12 iulie 1978, elogia pe o pagină întreagă, însoțită de fotografia lui Achim Popescu, marele succes al profesorului român din București. Ziaristul egiptean arăta chiar în titlul articolului său că „*teza de doctorat susținută la Universitatea din Cairo de profesorul Achim Popescu pune în lumină cea mai importantă operă juridică a antichității*“.

Reîntors în țară, lect. univ. dr. Achim Popescu și-a reluat activitatea la catedra de istorie universală cu aceeași rivnă și dăruire, fiind mult iubit și apreciat de studenții săi. Înzestrat cu o memorie extraordinară, cunoscînd perfect citeva limbi moderne și clasice, prelegerile profesorului Achim Popescu se distingueau prin claritatea expunerii, prin documentarea bogată, și mai ales prin căldura sufletului pe care o pune în fiecare frază și cuvînt. De aceea lecțiile lui se transformau întotdeauna în cele mai captivante și frumoase momente de trăire istorică, în care dascălul înțelegea să lase, de fiecare dată, o parte din spiritualitatea și existența sa. Și Achim Popescu, în toată cariera sa profesorală, nu s-a abătut nici o clipă de la acest crez al său, crez ce își avea izvorul în extraordinara sa capacitate intelectuală și în sufletul său ales și nobil.

Moartea neașteptată și atît de prematură a lect. univ. dr. Achim Popescu a însemnat o grea pierdere pentru învățămîntul universitar românesc. Figura lui va rămîne mereu vie în memoria, în sufletele și inimile tuturor colegilor și studenților care l-au iubit și apreciat, precum și un exemplu de muncă și dăruire profesională.

MATEI D. VLAD